

Sygn. akt II Ca 518/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2012 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Robert Figurski
Sędziowie:	SO Jolanta Pratkowiecka (spraw.) SO Sabina Ziser
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2012 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa D. W.

przeciwko stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Głogowie

z dnia 31 maja 2012 roku

sygn. akt I C 159/11

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punkcie I o tyle, że wysokość odszkodowania należnego powodowi od strony pozwanej określa na 1.546,09 zł (jeden tysiąc pięćset czterdzieści sześć złotych dziewięć groszy), w miejsce kwoty 5.615,84 zł, oddalając powództwo w pozostałym zakresie,

2. w punkcie II w ten sposób, że zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 340 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 504 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 518/12

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Głogowie wyrokiem z dnia 31 maja 2012r. zasądził od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda D. W. kwotę 5.615,84 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 23 marca 2011r. (pkt I), a nadto zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.457,72 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt II) oraz umorzył postępowanie w pozostałym zakresie.

Uwzględniając żądanie niemal w całości Sąd I stwierdził, że powód, którego samochód uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej, ma prawo do pełnej kompensaty szkody z uwzględnieniem cen nowych, oryginalnych części zamiennych oraz naprawy w (...) serwisie (...). Z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej wynikało, że koszt naprawy pojazdu z zastosowaniem oryginalnych części zamiennych w autoryzowanym serwisie wynosi 7.331,58 zł. Ponieważ strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 1.920,79 zł, to żądanie dalszego odszkodowania, obejmującego również koszty prywatnej ekspertyzy, było zasadne niemal w całości.

Strona pozwana zaskarżyła powyższy wyrok w części uwzględniającej powództwo ponad kwotę 1.546,09 zł.

Zarzuciła naruszenie prawa materialnego, tj. art. 361 § 1 k.c. w zw. z art. 363 § 1 k.c. poprzez błędne zastosowanie tych przepisów, wyrażające się w przyznaniu powodowi odszkodowania w kwocie, która przewyższa poniesioną przez niego szkodę oraz dowolną ocenę zebranego w prawie materiału dowodowego poprzez uznanie, że należne powodowi odszkodowanie winno uwzględniać ceny części zamiennych stosowanych w autoryzowanych stacjach obsługi, podczas gdy zważywszy na charakter uszkodzeń, rodzaj pojazdu, jego przeznaczenie i zużycie oraz wcześniejsze uszkodzenia pojazdu (nie związane z przedmiotową szkodą), do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego wystarczające było użycie dostępnych na rynku tzw. alternatywnych części zamiennych, przez co koszty naprawy winny być oszacowane z uwzględnieniem cen takich części. Ponadto strona pozwana zarzuciła naruszenie art. 100 zd. 2 k.p.c. poprzez obciążenie pozwanego całością kosztów procesu, podczas gdy powództwo uwzględnione zostało w 84,5 %.

Strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części, z uwzględnieniem kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Zgodnie z art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkodę wyrządzoną osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 k.c. i stanowić „odpowiednią sumę pieniężną”. W przypadku szkody majątkowej w samochodzie, który uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej, efekt w postaci naprawienia szkody osiągnięty zostaje wtedy, gdy w wyniku prac naprawczych pojazd doprowadzony zostanie do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Zgodnie z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody (art. 361 § 2 k.c.), poszkodowany może domagać się od ubezpieczyciela odszkodowania obejmującego koszty prac naprawczych, przy czym naprawa samochodu i rzeczywiste poniesienie kosztów z tego tytułu nie jest warunkiem koniecznym dla dochodzenia odszkodowania.

Wartość szkody może zostać wyliczona według metody kosztorysowej albo rachunkowej, przy czym wybór metody należy do poszkodowanego.

Powód domagał się wypłaty odszkodowania liczonego według metody kosztorysowej. Metoda ta opiera się wyłącznie na symulacji kosztów. Dlatego też ostateczna weryfikacja wysokości odszkodowania, ustalonego na podstawie tej metody, zawsze będzie należała do sądu (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2007r.,

III CZP 150/06, OSNC 2007, nr 10, poz. 144). Z uchwały tej wynika, że to sąd, mając na uwadze konkretne okoliczności sprawy, winien ustalić jaka kwota jest kwotą „odpowiednią”, konieczną dla wykonania naprawy w takim zakresie, aby uszkodzony samochód został doprowadzony do stanu technicznego sprzed wypadku. W ocenie Sądu Okręgowego, zasady obowiązujące przy wyliczeniu kosztów naprawy pojazdu winny być zróżnicowane przede wszystkim ze względu na rocznik uszkodzonego samochodu, jego stan techniczny oraz stopień eksploatacji sprzed zdarzenia, które spowodowało szkodę. Dla naprawy samochodów starszych, z zasady bardziej wyeksploatowanych, przywrócenie ich stanu technicznego sprzed wypadku nie wymaga naprawy w autoryzowanym serwisie danej marki ani naprawy przy użyciu oryginalnych części.

Powołany w rozpoznawanej sprawie biegły sądowy obliczał koszty naprawy według stawek (...) z zastosowaniem oryginalnych części zamiennych firmy (...) w oraz przy użyciu części zamiennych w nieautoryzowanym serwisie. Koszt naprawy liczony według drugiej metody wyniósł 3.261,82 zł. Powód nie podnosił, aby naprawa jego samochodu przy użyciu części zamiennych i w nieautoryzowanym serwisie nie doprowadziła do przywrócenia stanu technicznego pojazdu sprzed wypadku, albo też spowodowała spadek jego wartości rynkowej w porównaniu z poprzednim okresem. Nie wskazywał też, aby w jakiś szczególny sposób dbał o samochód, ani nie przedłożył żadnych dokumentów, które świadczyłyby o serwisowaniu pojazdu w (...) serwisie (...). Tymczasem zasady logiki i doświadczenia życiowego wskazują, że naprawy 13 – letnich samochodów osobowych o stosunkowo niskiej wartości rynkowej nie dokonuje się w autoryzowanych serwisach przy użyciu oryginalnych części. Z tych względów - w ocenie Sądu Okręgowego - przyjęć należało, że dla przywrócenia stanu technicznego pojazdu powoda sprzed wypadku i wartości rynkowej tego pojazdu wystarczające było odszkodowanie w kwocie 3.261,82 zł. Ponadto powodowi należy się zwrot kosztów prywatnej ekspertyzy w kwocie 205,05 zł. Uwzględniając wysokość już wypłaconego powodowi odszkodowania (1.920,79 zł), do zasądzenia pozostaje kwota określona w apelacji.

Na marginesie jedynie należy dodać, że odmienne przedstawiają się sposoby liczenia odszkodowania, nawet dla samochodów stosunkowo starszych, w sytuacji, gdy poszkodowany wybiera wypłatę odszkodowania liczonego według metody rachunkowej, przedkładając rachunki za naprawę pojazdu. Jednak w rozpoznawanej sprawie powód takich okoliczności nie podnosił, a podczas przesłuchania przez Sądem zeznał, że naprawy samochodu dokonał we własnym zakresie, w prowadzonym przez siebie warsztacie samochodowym. .

Sąd Okręgowy pragnie również podkreślić, że powyższa ocena nie pozostaje w sprzeczności z uchwałą 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012r., III CZP 80/11, Lex nr 1129783. Uchwała ta bowiem potwierdza prawo poszkodowanego do odszkodowania liczonego na podstawie cen nowych części samochodowych, bez potrąceń amortyzacyjnych. Nie rozstrzyga natomiast o konieczności wypłaty odszkodowania z uwzględnieniem cen części nowych, oryginalnych i posiadających logo producenta. W rozpoznawanej sprawie należne powodowi odszkodowanie zostało obliczone z uwzględnieniem cen nowych części samochodowych, ale tzw. zamienników (bez logo producenta), a wobec tak ustalonych cen nie stosowano już żadnych współczynników amortyzacji.

Z przedstawionych wyżej względów Sąd Okręgowy w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżone orzeczenie o tyle, że wysokość należnego powodowi odszkodowania określił na 1.546,09 zł, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i § 12 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Żądanie pozwu zostało uwzględnione w 23,27 %. W postępowaniu przed Sądem I instancji powód poniósł koszty procesu w kwocie 2.550 zł (wpis od pozwu –333 zł, wydatki na biegłego sądowego –1.000 zł, koszty pełnomocnika procesowego –1.217 zł). Wysokość przysługującego mu zwrotu tytułem kosztów procesu przy uwzględnieniu wyniku sprawy wynosi więc 593 zł (2.550 zł x 23,27 %). Pozwany odparł żądanie w 76,73 %, a jego koszty to kwota 1.217 zł stanowiąca sumę wynagrodzenia pełnomocnika i opłaty od pełnomocnictwa. Zatem wysokość przysługującego mu

zwrotu tytułem kosztów procesu wynosi 933 zł (1.217 x 76,73 %). Do zasądzenia pozostaje zatem kwota 340 zł (933zł – 593 zł), którą powód winien zwrócić stronie pozwanej tytułem zwrotu kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego.

Apelacja uwzględniona została w całości. Stąd też stronie pozwanej należy się kwota 504 zł (300 zł wynagrodzenia pełnomocnika i 204 zł opłaty od apelacji) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.